

Een tweetal kruisweg-oefeningen

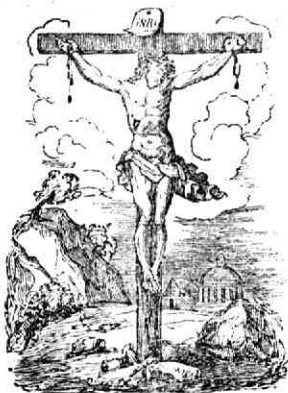
<https://hdl.handle.net/1874/236703>

595

EEN TWEETAL
KRUISWEG - OEFENINGEN,

DOOR EEN

R. K. PRIESTER.

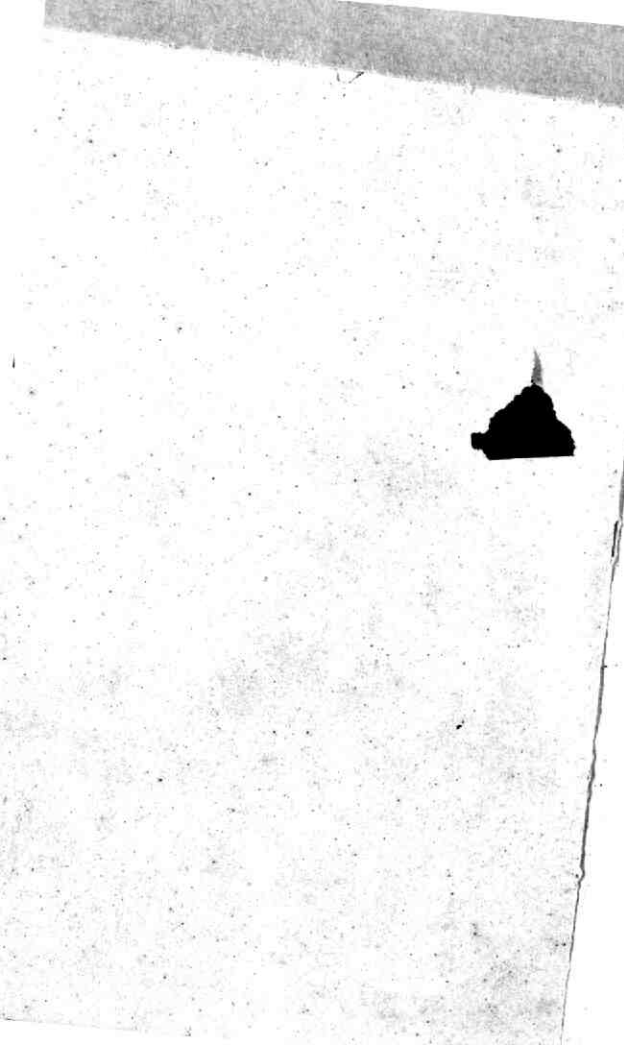

ZWOLLE.

P. J. VAN SPIJK.

Kempis-Vereeniging.

Per.
~~Vak~~ 167

Her 167
5957

EEN TWEETAL

KRUISWEG-OEFENINGEN,

DOOR EEN

R. K. PRIESTER.

ZWOLLE.

P. J. VAN SPIJK.

Uitgever der Thomas a Kempis-Vereeniging.

1879.

2071

Liturgische Vereeniging
Aartsbisdom UTRECHT
Volnummer Bibliotheek

IMPRIMATUR.

ZWOLLE, 14 Februari 1879.

OTTO ANT. SPITZEN,

Libr. Cens.

VOORBERICHT.

De vele gunsten door de Opperhoofden der Kerk aan eene bedevaart naar het heilig Land verleend, waren den Christenen steeds eene aanmoediging om den grond te betreden, geheiligd door het bloed van den Zoon van God. Zij volgden voet voor voet den lijdenden Jesus, op den weg des kruises, en knielden neder bij de verschillende plaatsen, als de meer bijzondere getuigen, van 's Heeren lijden, in de getrouwe herinnering des volks bewaard. Toen in den loop der eeuwen, door de willekeur der ongeloovigen, de toegang tot dit gezegend Oord, voor de godsvrucht der geloovigen gesloten werd, vond hunne vroomheid eene vergoeding in die kerken, waar de voornaamste gebeurtenissen op den lijdensweg, in veertien afbeeldingen, aanschouwelijk waren voorgesteld. Daar volgden zij in den geest den kruisdragenden Verlosser op den smartelijken tocht, uit het rechthuis van Pilatus naar den berg van Kalvariën, bij elke statie eenige oogenblikken in heilige overdenking vertoevend. Deze wijze om den lijdenden Jesus te vereeren en bekend onder den naam van »oefening van den Kruisweg,» ondervond de bescherming der Pausen, die haar met dezelfde aflaten verrijkten, ten allen tijde, aan een persoonlijk bezoek van de heilige plaatsen verleend.

Het zal wel niet ondienstig wezen, de voorwaarden aan te geven, welke vereischt worden, om de aflaten te verdienen, aan de »oefening van den Kruisweg" verbonden.

1. Noodzakelijke voorwaarden. *a.* Wanneer het gevoegelijk kan geschieden, van de eene statie naar de andere gaan, en bij elke statie in eene korte overweging het lijdens-tafereel, waarvoor wij ons bevinden, vereeren. *b.* De veertien statiën achtereen, zonder onderbreking volgen, evenwel eene kleine onderbreking bijv. om de H. Mis te hooren, te communiqueeren, te biechten, belet niet dat men de aflaten verdiene, aan deze oefening geschonken.

2. Aanbevolene voorwaarden. Het is een lofwaardig gebruik nothans *geene* verplichting. *a.* Bij elke statie een oogenblik te knielen. *b.* Voor elke statie te zeggen: Wij aanbidden U Christus enz. of, na elke statie te bidden, één Onze Vader één Wees gegroet, ontferm U onzer Heer, enz. *c.* Bij het einde der oefening te bidden: zesmaal het Onze Vader en zesmaal het Wees gegroet met Eere zij den Vader. *d.* Te biechten en te communiqueeren.

EERSTE OEFENING.

Gebed van Voorbereiding.

Mijn Heer en mijn God, ik beken en belijd, dat ik een zondaar ben, niet waardig om in Uwe goddelijke tegenwoordigheid te verschijnen. Zoo dikwijls heb ik gezondigd, zoo menigmaal Uw goddelijk Hart bedroefd en gewond en toch durf ik voor Uwe voeten neer te knielen, in het vast vertrouwen dat een vermorzeld en rouwmoedig hart, bij U genade en barmhartigheid vinden zal. Ik kom dan tot U met de bede in het hart en op de lippen: Heer, wees mij arme zondaar genadig. Ik kom om met U in den geest den moeielijken weg des kruises te betreden, om neer te knielen op dien heiligen grond, besproeid en gedrenkt door Uw goddelijk bloed. Ontvang dan dierbare Jesus mijne bede, en geef mij de genade, dat ik U op dezen bloedigen tocht moge volgen, tot troost van uw minnend Hart en tot voldoening voor mijne zonden.

EERSTE STATIE.

Jesus wordt ter dood veroordeeld.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U.

Omdat Gij door Uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Jesus de onschuldigste onder de kinderen der menschen, die geen zonde kende en in wiens mond geen bedrog is gevonden, wordt veroordeeld tot den dood, ja tot den dood des kruises. O! dierbare Heiland, wat heeft Uw goddelijk Hart gevoeld in dit vreeselijk oogenblik, toen het onrechtvaardigst vonnis dat ooit op aarde geveld is, over U werd uitgesproken! Met kinderlijke gehoorzaamheid heeft Uw ootmoedig Hart den wil des Vaders aanbeden en in stille onderwerping verzucht: zie ik kom om Uwen wil te doen. Heb dank, mijn Jesus! voor dezen wil, die het rechtvaardig vonnis des eeuwigen doods, dat tegen mij was uitgesproken, heeft opgeheven. Hoe zal ik U dien wil vergelden? Ik bied U mijnen wil aan, ik ben bereid om U ter liefde, elke veroordeeling tot lijden en strijden, met onderwerping te aanvaarden. Help mij door Uwe genade, opdat noch vrees noch lafhartigheit mij ooit terughoude om Uwen H. wil te volbrengen.

Onze Vader — Wees gegroet.

Ontferm U onzer, Heer, ontferm U onzer.

O, God, wees ons zondaars genadig.

TWEEDE STATIE.

Jesus neemt het Kruis op zijne schouders.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U.

Omdat Gij door Uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

De nieuwe Isaak neemt het offerhout op Zijne schouders. Daar gaat Hij heen beladen met het vloekhout, Hij lijdt en duldt en draagt Zijn kruis uit liefde, uit liefde voor ons wier zonden-last Hem drukt. Ja, dierbare Jesus, mijne zonden zijn aan Uw kruis gehecht, ik ben het afgedwaalde schaap en Gij wordt als een schaap ter slachtbank geleid om voor mijne misdaden geslachtofferd te worden. Ach, hadde ik toch nooit Uw goddelijk Hart bedroefd, nooit Uw kruis verzwaard, dan helaas! ik ben schuldig, voor Uw aanschijn heb ik gezondigd, in Uwe tegenwoordigheid heb ik Uwe heilige wet overtreden. Ik smEEK U, wil mijne ongerechtigheden niet gedenken, uit liefde voor U zal ik U volgen op den weg des lijdens en elk kruis dat Gij mij oplegt tot boete mijner zonden, in geduld en onderwerping dragen.

Onze Vader — Wees gegroet.

Ontferm U onzer, Heer, ontferm u onzer.

O, God, wees ons zondaars genadig.

DERDE STATIE.

De eerste val van Jesus onder het Kruis.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U.

Omdat gij door Uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Jesus, de sterke God, bezwijkt, Hij, de God van hemel en aarde, die alle dingen schraagt door het woord van Zijn kracht, Hij zinkt neder, Hij bezwijkt onder den last van Zijn

kruis. Almachtige God, wie is machtiger dan Gij? Welke kracht heeft U machteloos neergeworpen? O het is de kracht der liefde. Liefde! Goddelijke liefde die den schepper nederwerpt, om het schepsel op te richten, wanneer zal Uw heilig vuur mijn hart van liefde tot U ontvlammen? Mijne zondige gehechtheid aan de wereld, mijne zucht naar zingenot hebben mij neergeworpen en wanneer zal ik opstaan, om voor U en U alleen te leven. Reeds heden, o Heer! mijn hart is bereid, ik zal opstaan om in onthechting en zelfverloochening U te volgen. Moge Uwe liefde mij ondersteunen, opdat ik met vasten tred den weg Uwer geboden bewandele, en voor den val des eeuwigen doods beschermd worde.

Onze Vader — Wees gegroet.

Ontferm U onzer, Heer, ontferm U onzer.
O God, wees ons zondaars genadig.

VIERDE STATIE.

Jesus ontmoet Zijne moeder.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U.

Omdat Gij door Uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Dierbare moeder Maria, hoe bitter is uwe droefenis, hoe vreeselijk uwe smart! Gij ziet uw Zoon, misvormd, door lijden afgemat, gebogen onder den zwaren last van een kruis, een kroon van doornen omsluit Zijn hoofd, Zijn

aangezicht is bleek, met slijk en bloed overdekt. Gij ziet uwen Jesus en Gij mijn Jesus ziet Uwe moeder, die moeder U zoo dierbaar, die Gij meer dan eenig schepsel op aarde bemindet. O, wat diepe wonde werd in Uwe ziel geslagen, toen haar blik zoo droevig en lijdend Uw oog ontmoette. En mijne ziel, waarvoor uw Hart zoo wreed wordt gefolterd, zou niet treuren; mijne ziel, de noodlottige oorzaak van Uw lijden, zou geen droefheid gevoelen over eigen schuld? Moeder van smarten, verwerf mij de genade, om steeds met innige deelneming, die treurige ontmoeting op den weg des kruises te overwegen, en in tranen van ware boetvaardigheid, over mijne zonden Uw beider smart te beweenen.

Onze Vader — Wees gegroet.

Ontferm u onzer, Heer, ontferm U onzer.

O God, wees ons zondaars genadig.

VIJFDE STATIE.

Jesus wordt geholpen door Simon van Cyrene.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U.

Omdat gij door Uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Een vreemdeling Simon van Cyrene moet gedwongen worden, het kruis voor Jesus te dragen. Gelukkige vreemdeling, die uwe schouders mag leenen aan dien heiligen last, heden zal uwe ziel heil wedervaren. Nauwelijks hebben de beulen hem het kruis opgedrongen

of zijn hart is getroffen, de onverschillige vreemdeling wordt de leerling van Hem wiens straf hij deelt. Goedertierene Jesus, die door Uw kruis de harten der onverschilligen tot U trekt, bezwaar ook mij met dien kostbaren last, opdat mijn hart, nog immer zoo lauw en onverschillig, van heilige liefde voor U ontstoken worde. Geef mij de genade dat ik het kruis van lijden en onspoed moge dragen, met eene bereidvaardigheid en onderwerping, den leerling van den kruisdragenden Jesus waardig.

Onze Vader — Wees gegroet.

Ontferm U onzer, Heer, ontferm U onzer.

O God, wees ons zondaars genadig.

ZESDE STATIE.

Veronica zuivert Jesus aangezicht.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U.

Omdat Gij door Uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Veronica ziet Jesus, die goede Jezus, de schoonste onder de kinderen der menschen is een man van smarten geworden. Dat was te veel voor haar medelijdend hart, zij dringt door het volk, werpt zich tusschen de beulen en biedt Jesus een zweetdoek aan, om het bebloede aangezicht te reinigen. Eeuwige dank zij u godvruchtige vrouw, voor de liefde die gij mijn Heiland in Zijne smarten hebt getoond, met u wil ik tot Jesus gaan en Hem het offer mijns harten brengen, als eene geringe

vergoeding voor de oneer die Zijn goddelijk Hart door 's menschen boosheid wordt aangedaan. Gewaardig Gij U, dierbare Jesus, dit offer mijner innige genegenheid aan te nemen. Was de liefde van Veronica U zoo aangenaam dat zij het lijnwaad uit Uwe heilige handen mocht ontvangen, afgedrukt met de bloedige trekken van Uw aanbiddelijk wezen; moge dan ook mijn offer U welgevallig zijn en moge het afbeeldsel van Uw lijden, diep in mijne ziel worden gegrift, opdat de overweging Uwer smarten mij een prikkel zij, om ten allen tijde, met verachting van elk menschelijk opzicht, onbeschroomd aan U mijne liefde te toonen.

Onze Vader — Wees gegroet.

Ontferm U onzer, Heer, Ontferm U onzer.
O God, wees ons zondaars genadig.

ZEVENDE STATIE.

Tweede val van Jesus onder het Kruis.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U. Omdat Gij door Uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Daar zinkt andermaal mijn Verlosser neder, Hij bezwijkt onder den schandpaal van Zijn kruis. Vreeselijk lijden! het bloed dringt uit Zijne heilige wonden, het doorweekt Zijne klederen, het verwt den grond; en dat goddelijk bloed zoo smartelijk vergoten, wordt door mij zoo misdadig vertreden! Lieve Jesus, hoe zal het mij vergaan wanneer ik eenmaal dat

heilig kruis, waaronder Gij nu bezwijkt in de wolken zal aanschouwen, zal ik dan staande blijven of vallen onder den arm Uwer gestrengere rechtvaardigheid? Zal dat bloed in den dag van vergelding, voor mij om wrake roepen of om barmhartigheid smeeken? Spaar, Heer, spaar uw volk en gedenk zijner ongerechtigheden niet, maar kom Uwen dienaren te hulp die Gij door Uw kostbaar bloed hebt vrijgekocht.

Onze Vader — Wees gegroet.

Ontferm U onzer, Heer, ontferm U onzer.

O God, wees ons zondaars genadig.

ACHTSTE STATIE.

Jesus troost de weenende vrouwen.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U.

Omdat Gij door Uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Dierbare Jesus, wij volgen U op den weg des kruises, treurende met de vrome vrouwen over het lijden dat U trefte. Maar waarom verbiedt Gij ons Uwe smarten te beweenen? Rampzalige zondaar, die ik ben, mijn ellendige toestand is een grooter medelijden waardig. Wordt Jesus maagdelijk lichaam, dat heiligdom van onbesmette kuisheid zoo smartelijk gewond, wat zal er dan van het mijne worden, waarvan geen lid is onbesmet gebleven! Wordt het groene hout, wordt Jesus die uitverkorene Olijftak, waaruit alle zalving en zaligheid vloeit, zoo wreed verscheurd, wat

zal er dan van het dorre hout geworden, dat lichaam in den wellust der driften tot brandstof bereid voor het helse vuur! Dierbare Jesus! treurende over onze zonden, zijn wij aan Uwe zijde op den weg van zelfverloochening en versterving. Wij bidden U, sterk ons door Uwe genade opdat niets ons van U scheide, maar wij, geheel aan U toebehoorende, steeds met heiligen ijver, ons dartzel vleesch en zijne begeerlijkheid mogen kruisigen.

Onze Vader — Wees gegroet.

Ontferm U, onzer, Heer, ontferm U onzer.
O God, wees ons zondaars genadig.

NEGENDE STATIE.

Derde val van Jesus onder het Kruis.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U.

Omdat Gij door Uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Nog heeft Hij den berg des lijden niet beklommen, en reeds zinkt mijn Jesus ten derde male neder, onder den zwaren last van Zijn kruis. Daar ligt Hij, bezweken onder de geeslslagen van onmenselijke beulen, daar ligt Hij, voorover op den harden, ongelijken grond. Waarlijk Hij is een worm en geen mensch. Lijdende Jesus, ach, hoe wordt Gij verguisd en vertreden, Gij zijt de verworpeling des volks, de smaad der menschen geworden; en ik nietig schepsel, zou mij verheffen als mijn Schepper zoo diep vernedert wordt? Neen,

dierbare Heiland! verre zij van mij alle zelfzucht en eigenbaat, ik verzaak aan de ijdelheid eener vergankelijke wereld; U behoort mijn hart, U wil ik volgen op den weg van vernedering en mocht ook het kruis van smaad en verachting mij nederwerpen, Uwe genade zal mij oprichten, om onverschrokken den berg des lijdens te beklimmen.

Onze Vader — Wees gegroet.

Ontferm U onzer, Heer, ontferm U onzer.

O God, wees ons zondaars genadig.

TIENDE STATIE.

Jesus wordt ontkleed.

Wij aanbidden u, Christus, en loven U.

Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Welke eene vernederende beschaming voor den Zoon van God! Hij de oneindig Heilige, de reinste onder de kinderen der menschen, wordt van Zijne kleederen beloofd, ten spot geleverd aan de lichtzinnige scherts van een bedorven volk. O mijn Jesus, kon wel grooter schande en smaad Uw goddelijk Hart bedroeven? En helaas! ik ellendige zondaar, ik ben schuldig aan dien smaad, toen eene onbeschaamde lichtzinnigheid mijne ziel van het kleed der onschuld beroofde, toen heb ik de heilig-schendende hand tegen U opgeheven en U de kleederen van het lichaam gerukt. Mijn God

geef mij Uwe genade, opdat ik immer het kleed der onschuld rein en onbevlekt moge bewaren, tot eenmaal de ure aanbreekt die mijne ziel zal kleeden met het kleed der onsterfelijkheid. Dan zal ik U aanschouwen, niet beroofd van Uwe kleederen, maar omhangen met den mantel van Goddelijke majesteit en heerlijkheid; dan zal ik U zien, niet omringd van wellustige beulen die Uwe maagdelijke reinheid beleedigen, maar omgeven van reine geesten die Uwe Godheid verheerlijken, die eeuwig juichen en eeuwig herhalen, Heilig Heilig Heilig is de God der Heerscharen.

Onze Vader — Wees gegroet.

Ontferm U onzer, Heer, ontferm u onzer.

O God, wees ons zondaars genadig.

ELFDE STATIE.

Jesus wordt aan het Kruis genageld.

Wij aanbidden U, Christns, en loven U.

Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Daar ligt dan het Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, uitgestrekt op het offerhout des kruises, om voor mijne zonden den laatsten druppel van Zijn goddelijk bloed te vergieten. Die aanbiddelijke handen waarin de kracht Gods is verborgen, worden aan de armen des kruises geklonken; die allerheiligste voeten zoo onvermoeid om vrede en heil te

brengeu, ziju aan het harde hout vastgenageld ; dat heilig lichaam, die levende tempel der Godheid is verscheurd in ziju aderen, verbrijzeld in ziju gebeente. Neen, mijn Jesus, daar is geen lijden gelijk aan het Uwe, en dat lijden wordt door mij gepleegd, zondaar in ongerechtigheid ontvangen en in zonden geboren. Ja, mijn Verlosser, de zonden, die ik bedreef met de handen mijner hooze werken, met de voeten mijner ongeregelde neigingen, met dat lichaam van zinnelijkheid en wellust, zij hebben U op het kruishout geworpen. Goddelijk Heiland! ik erken mijne boosheid, erken Gij mijn berouw, ik bid U bij de smarten, die op het kruishout uwe ledematen van een rukten, verleen mij eene schuilplaats in uwe heilige wonden, dan zullen mijne handen bereid ziju tot goede werken, mijne voeten zullen de wegen der gerechtigheid betreden, mijn weerspannig lichaam zal worden vernederd, ik zal rust vinden voor mijne ziel.

Onze Vader — Wees gegroet.

Ontferm U onzer, Heer, ontferm U onzer.

O God, wees ons zondaars genadig.

TWAALFDE STATIE.

Jesus sterft aan het Kruis.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U.

Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt,

Zoo is zij dan gekomen, o eeuwige Zoon, gekomen de plechtige ure naar welke van eeuwigheid uw goddelijk Hart met goddelijk liefdevuur heeft verlangd. Alles is volbracht. Wat de Vader in Zijne ondoorgrondelijke raadsbesluiten van U vorderde, wat Gij zelf met kinderlijke onderwerping vrijwillig aanvaardde, alles is volbracht. Daar hangt de Zoon van God aan het vloekhout des kruises, gestorven voor mijne zonden, de armen uitgestrekt om mij in barmhartigheid aan te nemen, de zijde geopend om den liefdestroom zijner genade over mij uit te storten, het hoofd gebogen om mij met den kus des vredes te omhelzen. O liefde van mijn Jesus, liefde sterker dan de dood; zou ik U mijne wederliefde weigeren? zou ik U ter liefde mijne hartstochten niet bedwingen, mijne zondige gewoonten niet vaarwel zeggen, zou ik voortgaan uw goddelijk Hart door nieuwe zonden te bedroeven? Neen, Jesus, voor U zij mijn hart en voor U alleen, voor U leef ik, voor U sterf ik, Gij zijt mijn deel in eeuwigheid.

Onze Vader — Wees gegroet.

Ontferm U onzer, Heer, ontferm U onzer.

O God, wees ons zondaars genadig.

DE TIENDE STATIE.

Het lichaam van Jesus wordt van het Kruis genomen.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U.

Omdat gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Bij wien zal ik u vergelijken of met wien zal ik u gelijkstellen, gij dochter van Jeruzalem, want uitgestrekt als de zee is uwe droefenis. Een zwaard van smarten doorvlijmt uwe ziel. Het aanbiddelijk lichaam van uw welbeminden Zoon wordt in uwen moederlijken schoot gelegd; dat aanbiddelijk lichaam eenmaal in Bethlehems grot als eene kostbare parel op uwe borst rustend, ligt thans in uwe armen misvormd en zonder gedaante, van Zijn hoofdkruin af tot aan Zijn voetzool is in Hem geen gezond deel, elk gebeente is ontwricht, elk lidmaat gewond, elk bloedvat geopend; waar is het vel niet gescheurd, waar het vleesch niet gekorven. O Moeder van smarten mocht ik uw lijden kunnen verzachten, mocht ik uwe droefheid kunnen stillen? Als ik u bemin met kinderlijke liefde en in lijden en strijden mijne hoop op u vestig, ja, dan ben ik uw treurend hart ten troost. Maria, ik bemin u als uw kind toon gij u mijne moeder, versterk mij in den strijd der bekoringen en verwerf mij de genade om eenmaal in de ure mijns stervens, met uw heiligen naam op de lippen, in uwe moederlijke armen den geest te geven.

Onze Vader — Wees gegroet.

Ontferm U onzer, Heer, ontferm U onzer.

O God, wees ons zondaars genadig.

VEERTIENDE STATIE.

Het lichaam van Jesus wordt in het graf gelegd.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U. Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Zoo vindt dan dierbare Heiland, Uw goddelijk lichaam eene heilige rustplaats in de stille spelonk van het graf. Daar ligt Hij, die goede Herder, die het leven gaf voor Zijne schapen; dat vlekkeloos Lam, dat geslacht is voor de zonden der wereld; die aanbiddelijke Verlosser die gehoorzaam werd tot den dood, ja tot den dood des kruises. Jesus is gestorven, maar om weldra te leven, Hij is de poorten des doods binnengetreden, maar om weldra de zegels des grafs te breken en tot een verheerlijkt leven op te staan. Dierbare Jesus, bij Uw heilig graf neergeknield, beloof ik U plechtig, ik zal U volgen op den weg van vernedering, maar geef Gij mij dan de genade om in Uwe liefde te volharden opdat ik in de ure des doods met U moge verrijzen, ter eeuwige heerlijkheid.

Onze Vader — Wees gegroet.

Ontferm U, onzer, Heer, ontferm U onzer.
O God, wees ons zondaars genadig.

Dankzegging.

Dierbare Jesus wat zal ik U wedergeven

voor al de liefde, die Gij mij hebt betoond, als een lam hebt gij U ter slachtbank doen leiden en de mond niet geopend tot klagen, en dat uit liefde voor mij. Aanbiddelijk Hart van mijn Heiland, onuitputtelijke bron van Goddelijke liefde, elke voetstap op den lijdensweg, elke wonde in Uw aanbiddelijk lichaam, elke druppel bloed aan den kruisbalk roept mij toe: zoo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eenigen Zoon niet heeft gespaard. En ik zou die liefde niet vergelden, ik zou uw Goddelijk Hart geen innige wederliefde toedragen? Ontvang, dierbare Heiland, mijn hart als een offer mijner innigste wederliefde tot U, mijn hart behoort aan U, geen andere genegenheid zal het beheerschen, voor U alleen zal het kloppen, Gij zult het eenigst voorwerp zijner liefde zijn. Ik bid U dan, bij de smarten die op den lijdensweg Uw goddelijk Hart bedroefden, ontvlam mijn hart door het goddelijk liefdevuur waardoor uw heilig Hart verteerd wordt. Dat die liefde alle liefde die niet naar Uw Hart is uit mijn hart verwijdere, opdat ik het geluk hebbe U te behagen en waardiger moge worden om steeds meerdere liefde van U te ontvangen. Amen.

Zesmaal het Onze Vader. Wees gegroet en Eere zij den Vader.

TWEEDE OEFENING

VOOR

OVERLEDENEN.

Gebed van Voorbereiding.

O Goddelijk Hart van Jesus, waaruit als uit eene bron, zooveel stroomen van heil en zegen vloeien, aanbiddelijk Hart van mijn God die alles lief heeft en niets haat wat Hij gemaakt heeft, wij smeeken U heb deernis met de zielen onzer lijdende broeders en zusters, die jammerlijk zuchten in de vlammen des vagevuurs, Het is billijk dat zij lijden en in tranen en smarten haar laatste schuld afboeten, want Uwe rechtvaardigheid eischt voldoening, niets wat besmet is mag de eeuwige stad Gods binnengaan. Dan, ach! mijn Jesus, zij zijn Uwe vrienden; als Uwe vrienden verlieten zij deze wereld, als vrienden hebben zij U lief, en Gij de God van liefde, die zich in liefde niet laat overtreffen, zoudt Uw Hart voor hen gesloten houden? Toen Gij op aarde rondwandeldet kon Uw oog geen leed zien, Uw oor van geen droefenis hooren of Uw Hart werd bewogen en Uwe hand strekte zich uit om

troost en zegen te brengen. En in den hemel, dat rijk van liefde, zou Uw Hart minder liefderijk kloppen? Neen mijn Jesus, Uwe liefde is onveranderd, Gij zijt dezelfde, gisteren, heden en in alle eeuwigheid. Hoor dan, liefderijke Heiland! de gebeden en smeekingen die wij tot lavenis der geloovige zielen tot Uw troon zenden.

Naar den berg des lijdens gaan wij U volgen, bij Uw heilig kruis zullen wij neerknielen, innig overtuigd dat dáar onze bede tot Uw goddelijk Hart zal doordringen en eene spoedige verlossing uit dien afgrond van smarten voor onze lijdende broeders en zusters zal verwerven.

EERSTE STATIE.

Jesus wordt ter dood veroordeeld.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U. Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Jesus, de onschuldigste onder de kinderen der menschen, staat voor de rechtbank van een booswicht, de Schepper des levens wordt veroordeeld door zijn eigen schepsel, tot den dood, ja tot den dood des kruises. Welk een onrechtvaardig vonnis! En dat vonnis wordt over Hem geveld, die rechter is van levenden en dooden, en over elk schepsel zijn eeuwig rechtvaardig voordeel zal uitspreken. O! mijn God, hoevelen zijn reeds door de gestrengheden Uwer

oordeelen getroffen, zij zijn verwezen naar den kerker des vagevuurs om de straf hunner zonden in tranen en smarten uit te wisschen, en wanneer zal de ure hunner bevrijding slaan? Dierbare Jesns wil toch den tijd hunner beproeving verkorten, Uwe rechtvaardigheid heeft hen veroordeeld, moge Uwe barmhartigheid hun vergeven en hen uit den afgrond van smarten verlossen.

Onze Vader — Wees gegroet.

Dat de geloovige zielen door Gods barmhartigheid rusten in vrede. Amen.

TWEEDE STATIE.

Jesus neemt het Kruis op zijne schouders.

Wij aanbidden, U Christus, en loven U.

Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Welk een aandoenlijk schouwspel! Daar knielt Hij neder, de onschuldige, de oneindig heilige God, Hij aanschouwt Zijn kruis, met de teederheid der innigste liefde drukt hij dat kruis aan zijn Goddelijk Hart, neemt Hij dien heiligen last op zijne doorwonde schouderen. Ondoorgrondelijk diep geheim van goddelijke liefde voor ons menschen, voor ons, dikwijls zoo ondankbaar, zoo weinig genegen om het kruis door Gods liefde ons opgelegd met wederliefde te omhelzen. Ach mijn Jesus, hadden zoovelen Uwe liefde niet miskend, zoovelen zouden tot het vuur der zuiveringsplaats

niet zijn veroordeeld. Van lijden afkeerig, in tegenspoed ongeduldig, hebben zij Uw kruis verworpen in het leven, maar om na den dood door het kruis der bitterste smarten gefolterd te worden. Dierbare Jesus, zie de smarten der lijdende zielen en hoor hare zuchten, zij beweenen haar fouten en erkennen haar traagheid. O! wees haar genadig en geef haar de eeuwige rust.

Onze Vader. — Wees gegroet.

Dat de geloovige zielen door Gods barmhartigheid rusten in vrede. Amen.

DERDE STATIE.

De eerste val van Jesus onder het Kruis.

Hemelsche Vader zend een engel van Uw troon, en kom Uwen Jesus, Uw wellust en vreugd te hulp, daar ligt Hij ter aarde, bezweken onder den zwaren last van zijn kruis. Dan neen, de Vader zendt geen engel om den Zoon des welbehagens op te richten, de kelk des lijdens moet worden geledigd, Zijn goddelijk bloed moet tot den laatsten druppel worden vergoten. O mijn God, Gij die geen engel hebt gezonden om uwen eenigen Zoon op den weg des lijden te ondersteunen, maar ons menschen hebt bevolen om de zielen in het vagevuur te helpen, wij smeeken U, wees Uwe lijdende kinderen gedachtig, zoo vreeselijk is hun lijden, zoo groot hun verlangen naar verlossing. Hoe vurig zuchten zij: wanneer zal de ure slaan die den donkeren

kerker voor mij ontsluiten zal. Ontneem hun dan het kruis des lijdens, opdat die duistere nacht voor hen verdwijne en Uw eeuwig Goddelijk licht hen bestrale.

Onze Vader — Wees gegroet.

Dat de geloovige zielen door Gods barmhertigheid rusten in vrede. Amen.

VIERDE STATIE.

Jesus ontmoet zijne moeder.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U.

Omdat gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

O Maria, moeder van smarten, wat heeft Uw hart bewogen om uw geliefden zoon op den weg des kruises te ontmoeten. Kunt gij Zijne wonden heelen, Zijne smarten verzachten? De liefde heeft u tot Jesus gebracht, uw moederlijk hart wil dat kind u zoo dierbaar troost en verkwikking schenken in het lijden. En ons zou de liefde niet brengen tot die zielen, waaraan wij eenmaal door de nauwste banden waren vereenigd, die wij bij de teederste namen noemden, en wier dood wij met zoo bittere tranen beweenden? Neen, mijn Jesus, wij vergeten haar niet, haar aandenken blijft bij ons in zegening. Wij zullen lachen brengen in haar lijden en niet rusten voor wij haar door onze tranen en gebeden gebracht hebben in het huis des Heeren.

Onze Vader — Wees gegroet.

Dat de geloovige zielen door Gods barmhartigheid rusten in vrede. Amen.

VIJFDE STATIE.

Jesus wordt geholpen door Simon van Cyrene.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U.

Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

O, mijn Jesus, hoe groot is Uwe verlatenheid! Gij hebt allen welgedaan en nu vind ik niemand die medelijden heeft met Uwe smarten. Waar zijn ze de zieken die Gij genezen, de dooden die Gij hebt opgewekt? Allen hebben U verlaten. Simon een vreemdeling moet gedwongen worden Uw kruis te dragen. Dierbare Heiland, Uwe verlatenheid is mij een bitter verwijt. Zij zuchten onder het kruis der vreeselijkste smarten, die zielen waaraan ik zooveel weldaden, zooveel liefde verschuldigd ben, en waar is mijne dankbaarheid? waar mijne wederliefde om haar te helpen? Helaas ik heb haar liefde vergeten, haar aandenken is met haar sterven vervlogen, slechts zelden breng ik, gedwongen door menschelijk opzicht, een offer tot lafenis harer smarten, O, ik schaam mij over mijne ondankbaarheid, ik wil mijn verzuim herstellen en dagelijks door mijne gebeden en goede werken, de lijdende zielen in het vagevuur gedenken.

Onze Vader — Wees gegroet.

Dat de geloovige zielen door Gods barmhartigheid rusten in vrede. Amen.

ZESDE STATIE.

Veronica zuivert Jesus aangezicht.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U.

Omdat gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Gelukkige Veronica, medelijdende zielsvriendin van mijn Heiland! Waarlijk gij zijt de engel der vertroosting op den weg des kruises. Jesus zal uw loon zijn, Zijn aanminnig aangezicht U heden weergegeven in den zweetdoek door u aangeboden, zult ge eenmaal aanschouwen, niet door lijden misvormd, maar stralende van heerlijkheid. Liefdevolle Jesus! mocht een vonkje van dat medelijden waardoor Veronica's ziel verteerd werd mijn hart vervullen voor die zielen U zoo dierbaar; zij zuchten reeds zoo veel jaren in den kerker des vagevuurs, gefolterd door het bitterst lijden, en helaas! daar is niemand die haar smarten verlicht. Ik bied mij aan, o Jezus, ik wil haar te gemoet snellen door mijne gebeden, ter harer lafenis zal ik voor geen offer schromen, ontvang mijne gebeden en neem mijne offers goedgunstig aan, opdat de banden harer smarten worden verbroken en zij weldra de vreugde van Uw goddelijk aanschijn genieten mogen.

Onze Vader — Wees gegroet.

Dat de geloovige zielen door Gods barmhartigheid in vrede rusten. Amen.

ZEVENDE STATIE.

Tweede val van Jesus onder het Kruis.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U.

Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Daar ligt mijn Jesus, het lichaam door wonden verscheurd, gedrukt door den langen zwaren kruisbalk, daar ligt Hij ten prooi aan de heiligschendende woede van onmenselijke beulen. Welk een vreeselijk lijden! O mijn God, heeft de wreedheid der beulen U zoo smartelijk daar neergeworpen; helaas! tot mijne diepe schaamte moet ik erkennen, mijne boosheid heeft de zielen uwer lijdende kinderen onder het kruis der hevigste folteringen doen bezwijken. In het vagevuur lijdten er zoovelen om mijne schuld, had ik hen niet door mijn voorbeeld geërgerd, had ik een zorgvuldigen vader, eene liefderijke moeder niet bedroefd en vertoornd door mijne wederspanningheid, had ik die kinderen in eene onverstandige liefde niet te veel toegegeven, thans zouden zij niet in de bitterste smarten zuchten. Ik ben de oorzaak van hun lijden, en ik zou de oorzaak niet willen zijn van hun verlossing? O, mijn Jesus! wees hun genadig, gedenk hunne fouten niet, verkort de dagen hunner ballingschap en geef hun het genot der zaligheid, waarvan zij tot heden om mijnentwil verstoken blijven.

Onze Vader. — Wees gegroet.

Dat de geloovige zielen door Gods barmhartigheid rusten in vrede. Amen.

ACHTSTE STATIE.

Jesus troost de weenende Vrouwen.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U.

Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Jeruzalems vrouwen weenen en welk menschen-kind, dat nog eenig medelijden in het hart draagt, kan ongevoelig blijven, bij de smarten van Jesus. Neen, zoolang de wereld bestaat, heeft niemand vooveel lijden verduurd, als Gij mijn Heiland op den weg des kruises. Wij scharen ons bij de vrome vrouwen, treurende over Uwe smarten. Wij weenen over U, maar meer nog over ons zelve, want weldra zullen de dagen komen, waarin eigen schuld ons aan de bitterste smarten zal prijs geven. Waar zal ik in die dagen van jammer troost en lavenis vinden? Bij u mijn lijdende broeders en zusters ter wier verlossing ik hier nederkniel, voor wie ik den hemel smeeek om genade en barmhartigheid. Dan zal ik uwe hulp inroepen en, mijne gebeden en offeranden gedachtig, zult gij in heilige dankbaarheid voor den troon des Allerhoogste nederknielen om mij ten voorspraak en bescherming te wezen.

Onze Vader — Wees gegroet.

Dat de geloovige zielen door Gods barmhartigheid rusten in vrede. Amen.

NEGENDE STATIE.

Derde val van Jesus onder het Kruis.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U.

Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Daar valt mijn Heiland ten derde male onder het kruis, Hij zinkt neder, het bloed ontspringt aan zijn heilige wonden, daar ligt hij in namelooze smart plat ter aarde op den ruwen, ongelijken grond. O! mijn God, hoe gestreng zijn Uwe oordeelen! Wordt Uw eenige Zoon, de heiligheid zelve, zoo wreed mishandeld om de zonden welke de Zijnen niet waren, hoe zwaar zal dan het gewicht Uwer oordeelen niet op hen drukken, die als menschen, zwak en onvolmaakt, voor Uw aanschijn wandelden en zoo dikwijls bezweken onder den last van eigen schuld. En ik stel mij zoo spoedig gerust over het lot mijner afgestorvene vrienden; zij hebben christelijk geleefd, zoo denk ik, zij ontvingen de laatste H.H. Sacramenten, mocht ik sterven gelijk zij gestorven zijn. Dan, neen o Heer, uwe oordeelen zijn anders dan de oordeelen der menschen; waar wij geen smetten zien, vindt Gij nog vele schulden. Zoo menigeen dien wij reeds zalig meenen wordt in de vlammen des vagevuurs gefolterd, ik bid U, wees hun genadig, ontfermt U vooral over die zielen aan wier lijden het minst wordt gedacht.

Onze Vader. — Wees gegroet.

Dat de geloovige zielen door Gods barmhartigheid rusten in vrede. Amen.

TIENDE STATIE.

Jesus wordt ontkleed.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U.

Omdat gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

O mijn Verlosser, hoe diep werd Uw Hart gegriefd, toen het kleet, door de hand eener liefderijke moeder geweven, van Uw aanbiddelijk lichaam werd gescheurd. Gij wordt van alles, zelfs van dat kleet, U zoo dierbaar, beroofd. Vreeselijke smaad! Waar, mijn Heiland! vind ik eene smart gelijk aan de Uwe? Ach, het zijn de lijdende zielen, die met U in die bittere smart deelen. Alles is haar ontnomen, de rust, de kalmte, de tevredenheid bij de rampen des levens, haar zoo menigmaal een aangename troost, is van haar verdwenen. Zij zijn dien akelijken en bangen nacht binnengetreden, waarin de bitterheid der zonde haar elke lansen en verkwikking weigert. Lieve Jesus! ontferm U over die arme zielen, verlos haar uit dien kerker van lijden en omkleed haar met het kleet der onsterfelijkheid in het rijk Uwer overvloedige belooning.

Onze Vader. — Wees gegroet.

Dat de geloovige zielen door Gods barmhartigheid rusten in vrede. Amen.

ELFDE STATIE.

Jesus wordt aan het Kruis genageld.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U.

Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Zoo wordt dan mijn Jesus uitgestrekt op het offerhout des kruises, wreede hamerslagen drijven de lange nagelen door Zijne heilige handen en voeten, onbewegelijk ligt Hij daar, geklonken aan het harde hout Zijns lijdens. O mijn Verlosser, als ik bij Uw kruis nederknielend die heilige wonden aanschouw, waaruit het kostbaarst bloed stroomt dat ooit op aarde is vergoten, zou ik dan nog kunnen twifelen aan Uwe liefde, zou ik dan niet mogen hopen, dat Uw goddelijk bloed, den mensch ter heil gestort, ook ter lafenis Uwer lijdende kinderen is vergoten? Ja, mijn Jesus, ook voor hen heeft Uw goddelijk bloed gestroomd en nog stroomt dat bloed, dat bloed van oneindige waarde, in onze tempels op onze altaren. Moge dat kostbare bloed de ure hunner verlossing bespoedigen, moge het nederstroomen in dien afgrond van smarten, opdat het de vlam verteere die hen omgeeft en pijnigt.

Onze Vader. — Wees gegroet.

Dat de geloovige zielen door Gods barmhartigheid rusten in vrede. Amen.

TWAALFDE STATIE.**Jesus sterft aan het Kruis.**

Wij aanbidden U, Christus, en loven U.

Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Ziedaar dan de Zoon van God opgeheven aan het schandhout des kruises; daar hangt Hij het hoofd gebogen, de armen uitgestrekt, de zijde doorstoken. Mijn Jesus! Uw aanbidde-lijk hoofd neigt zich tot ieder van ons, de armen Uwer liefde zijn bereid om ons te omhelzen, Uw hand is geopend om ons te ontvangen, en ach! hoe weinigen vluchten in Uwe armen en zoeken eene schuilplaats in Uw goddelijk Hart. O ware het mij gegeven dien akeligen kerker binnen te dringen, waarin zoo velen in tranen en smarten zuchten, hun klaaggeweene zou mij herhalen: ik heb mijn Jesus te weinig bemind en daarom word ik in deze vlammen gepijnigd. Dierbare Heiland, ik kom tot U, ik wil U beminnen met alle de krachten mijner ziel, geen lijden zal mij te zwaar, geen strijd mij te hevig wezen, ik wil lijden en strijden voor U, ik zal werken terwijl het nog dag is, maar voor de zielen in het vagevuur bid ik om genade, want voor haar is de nacht aangebroken waarin niemand werken kan.

Onze Vader — Wees gegroet.

Dat de geloovige zielen door Gods barmhartigheid rusten in vrede. Amen.

DE TIENDE STATIE.

Het lichaam van Jesus wordt van het Kruis genomen.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U.

Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Welaan! Maria, lieve Moeder, ontvang uw Zoon voor de laatste maal in uwen schoot, neem de doornen uit zijn goddelijk hoofd, laat nog eenmaal uw moederlijk oog zijn aanbiddelijk lichaam aanschouwen, besproei het met uwe tranen, want uw Jesus, uw eenige Zoon is gestorven. Jesus heeft alles volbracht. Moeder van smarten, hoe bitter was uwe droefenis toen dat ontzielde lichaam in uwe schoot werd gelegd en dat doorwonde hoofd in uwe armen rustte; neen zooveel smart heeft geen schepsel ooit gevoeld aan het sterfbed zijner dierbaarste betrekkingen, en toch Jesus had alles volbracht. Maar hebben ook zij die in onze armen den geest gaven en wier heengaan wij met zoo bittere tranen beweenden, alles volbracht? Waren de laatste smetten uitgewischt, was de laatste ziekte in heilige onderwerping gedragen, waren de dagelijksche zonden oprecht verfoeid? U alleen, Alwetende God! is hun einde bekend; maar wanneer Uwe rechtvaardigheid hen nog van uw goddelijk aanschijn verwijderd houdt, moge dan onze bede Uwe barmhartigheid bewegen opdat de banden hun-

ner smarten weldra verbroken worden en zij de eeuwige rust mogen ontvangen.

Onze Vader — Wees gegroet.

Dat de geloovige zielen door Gods barmhertigheid rusten in vrede. Amen.

VEERTIENDE STATIE.

Het lichaam van Jesus wordt in het graf gelegd.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U.

Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Jesus wordt begraven. Joseph van Arimathea en Nikodemus hebben den heiligsten last die ooit aan een sterveling is toevertrouwd met eerbied vervuld, zij hebben het gebalsemd lichaam des Heeren eene rustplaats gegeven in een nieuw steenen graf; nu is alles volbracht. Ja, waardige mannen, gij hebt uwe taak volbracht, maar was ook mijne taak volbracht, toen door mijne zorgen dierbare naastbestaanden in deftige lijkstatie grafwaarts werden gedragen? Helaas, ik heb mij uitgeput, kosten noch moeite gespaard om aan het ontzielde lichaam eene eervolle begrafenis te geven, maar welke aandacht heb ik gewijd aan hunne onsterfelijke ziel? Aan den eisch eener ijdele wereld is voldaan maar niet aan den eisch der Christelijke liefde. Ik smeed U dan, o God van liefde, ontferm U over de zielen mijner naastbestaanden, gedenk hunne misdaden niet

en neem met welgevallen de goede werken aan, die wij hun ter lafenis zullen opdragen.

Onze Vader. — Wees gegroet.

Dat de geloovige zielen door Gods barmhartigheid rusten in vrede. Amen.

Dankzegging.

Mijn Heer en mijn God voor uw heilig kruis neergeknield, herhaal ik de vurige bede: heb medelijden met de zielen in het vagevuur. Ik smEEK U, zie neder in dien afgrond van smarten, waarin zoovelen onzer lijdende broeders en zusters kermen en treuren, hoor de droevige kreten die zij slaken; geef toe aan de teederheid van Uw Hart en strek Uwe hand uit om hen uit dien kerker van jammer te redden. Eenmaal, mijn God! hebt gij hen naar Uw beeld en gelijkenis geschapen, voor hen heeft het bloed van Uwen eenigen Zoon op den weg des kruises gestroomd, zij waren de tempels waarin de geest Gods woonde, die Hij heiligde door Zijne genade en in uwe liefde zijn zij uit deze wereld gescheiden. Neen zij zijn niet de kinderen der gramschap, zij zijn nog de kinderen der liefde, voor hen hebt Gij reeds eene plaats in den hemel bereid. Verhoor dan, O Goddelijk Hart van mijn Verlosser, bron van liefde en barmhartigheid, verhoor onze gebeden, laat de ure der wrake voor die lijdende zielen voorbijgaan,

wisch hare schulden uit en open haar den
toegang tot Uw koningrijk. Amen.

Zesmaal het Onze Vader, Wees gegroet en
Eere zij den Vader, enz.

STABAT MATER.

1. Stabat Mater dolorosa
Juxta crucem lacrymosa,
Dum pendebat Filius.
2. Cujus animam gementem
Contristatam et dolentem,
Pertransivit gladius.
3. O quam tristis et afflicta
Fuit illa benedicta
Mater Unigeniti!
4. Quae moerebat et dolebat
Pia Mater, dum videbat
Nati poenas inclyti.
5. Quis est homo, qui non fleret
Matrem Christi si videret,
In tanto supplicio?
6. Quis non posset contristari,
Christi Matrem contemplari
Dolentem cum Filio?
7. Pro peccatis suae gentis
Vidit Jesum in tormentis,
Et flagellis subditum.

STABAT MATER.

-
1. Naast het kruis, met schreiende oogen,
Stond de moeder, diep bewogen,
Daar de Zoon te sterven hing.
 2. En haar door het zuchtend harte,
Overstelpt van wee en smarte,
't Zevenvoudig slagzwaard ging.
 3. O hoe droef, hoe vol van rouwe,
Was die zegenrijkste Vrouwe
Om Gods eengeboren Zoon.
 4. Ach, hoe streed zij! ach, hoe kreet zij
En wat folteringen leed zij
Bij 't aanschouwen van dien hoon.
 5. Wie, die hier niet schreien zoude,
Die het grievend leed aanschouwde,
Dat Maria's ziel verscheurt?
 6. Wie kan, zonder mee te weenen,
Christus moeder hooren stenen,
Zien hoe zij haar Zoon betreurt?
 7. Voor de zonden van de zijnen
Zag zij Jesus zoo in pijnen
En in wreede geeselstraf.

8. Vidit suum dulcem natum
Moriendo desolatum,
Dum emisit spiritum.
9. Eja Mater, fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam.
10. Fac ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complaceam.
11. Sancta Mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide.
12. Tui Nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati
Poenas mecum divide.
13. Fac me tecum pie flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.
14. Juxta Crucem tecum stare,
Et me tibi sociare
In planctu desidero.
15. Virgo virginum praeclara,
Mihi jam non sis amara,
Fac me tecum plangere.

8. Zag haar lieven Zoon zoo lijden,
Heel alleen den doodkamp strijden
Tot dat Hij zijn leven gaf.
9. Geef, o Moeder! bron van liefde,
Dat ik voele wat U griefde,
Dat ik met U mede-klaag.
10. Dat mij 't hart ontgloei van binnen
In mijn God en Heer te minnen,
Dat ik Hem alleen behaag.
11. Heil'ge Moeder! wil mij hooren,
Met de wonden mij doorboren,
Die Hij aan het kruishout leed.
12. Ach, dat ik de pijn gevoelde,
Die uw lieven Zoon doorwoelde,
Toen Hij stervend voor mij streed.
13. Mocht ik klagen al mijn dagen,
En Zijn plagen waarlijk dragen,
Tot mijn jongste stervenssmart.
14. Met U onder 't kruis te weenen,
Met uw rouwe mij vereenen,
Dat verlangt mijn weenend hart.
15. Maagd der Maagden! nooit volprezen,
Wil mij nu niet tegen wezen,
Laat mij treuren aan uw zij;

16. Fac ut portem Christi mortem,
Passionis fac consortem,
Et plagas recolare.
17. Fac me plagis vulnerari,
Cruce hac inebriari
Ob amorem Filii.
18. Inflammatus et accensus,
Per te, Virgo, sim defensus
In die iudicii.
19. Fac me cruce custodiri,
Morte Christi praemuniri
Confoveri gratia.
20. Quando corpus morietur,
Fac, ut animae donetur
Paradisi gloria. Amen.

16. Laat mij al de wreede plagen
En den dood van Christus dragen,
Laat mij sterven zooals Hij.
17. Laat mij in zijn kruis verslonden,
Laat zijn wonden mij doorwonden
Om de liefde van Uw Zoon.
18. Dan, in wederliefde onstoken,
Worde ik door U voorgesproken,
Moeder! voor Zijn rechtertroon.
19. Maak, dat mij het kruis beware,
Dat dan Christus' dood mij spare,
Dat Hij mij genâ bewijz'.
20. En als 't lichaam eens zal sterven,
Doe mij dan de glorie erven
Van het hemelsch Paradijs.
-

I N H O U D.

	Bladz.
Eerste Oefening	5
Tweede Oefening voor de Overledenen .	21
Stabat Mater	38
